

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 30 octombrie - 5 noiembrie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sfântul Maslu

marți, 1 noiembrie 2011, ora 17.00

Rugăciune pentru părinții răposați

O, Dumnezeule, care ne-ai poruncit să cinstim pe tatăl și pe mama, te rog, cu smerenie să ai milă de sufletul tatălui și al mamei mele răposați; iartă-le milostive Doamne, toate greșelile și mai cu seamă pe acelea în care au căzut din pricina mea. Veșnice Părinte, trimite pe Îngerul tău ca să-i scape din acea închisoare și să-i vadă în Rai, unde ne vom bucura împreună pentru toată veșnicia. Amin

Rugăciune pentru frații și surorile răposați

Veșnice Părinte, Tu ai luat la tine pe frații și surorile mele. Mă închin voinței tale preasfinte. Dar dacă ei nu se bucură încă de privirea ta dumnezeiască să-i faci să intre îndată în împărăția ta, pentru ca și ei, împreună cu toți Sfinții și Îngerii, într-o fericire ce nu va mai avea sfârșit, să se închine ție și să te preamărească. Eu îți cer aceasta, o, Dumnezeule, pentru vredniciile Fiului Tău Unul Născut, care ne-a deschis porțile Raiului cu prețul Sângelui Său. Fie-ți milă, Doamne, de dâșii și du-i în odihna cea veșnică. Amin.

Rugăciune pentru rudele și binefăcătorii răposați

Dumnezeule, care tuturor le împarți iertarea ta și niciodată nu încetezi a iubi pe oameni, ne rugăm la bunătatea ta cea nemărginită, pentru ca prin mijlocirea Preasfintei Fecioare Maria și a tuturor Sfinților să primești în împărăția cea fericită, sufletele rudelor și binefăcătorilor noștri răposați. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Florica Ioana Costin, Leonida Pop și Cristian Birău** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Bogatul și Lazăr

(...) Parabola ne spune că bogatul s-a trezit în iad, iar Lazăr, săracul, în rai. Întrebarea este: de ce? De ce s-a trezit bogatul în iad? Ce a făcut de a meritat o asemenea soartă? Răspunsul este: nu a făcut nimic. Nu a făcut nimic pentru Lazăr. Nu l-a persecutat niciodată. Nu l-a lovit niciodată trecând pe lângă el. Nu l-a alungat niciodată de la poarta sa. Doar l-a ignorat. L-a acceptat pe Lazăr ca parte a peisajului inevitabil al vieții. Lazăr era chiar acolo, la poarta bogatului, dar acesta nici nu îl mai sesiza. Când Maria Antoaneta s-a căsătorit, a dat poruncă să fie îndepărtați toți cerșetorii de pe străzile de-a lungul cărora urma să treacă procesiunea ei de nuntă. Ea nu a dorit ca vreo priveliște urâtă sau tristă să îi strice fericirea. Era cel puțin conștientă de existența cerșetorilor. Nu se poate spune același lucru și despre bogatul din parabolă. El era conștient de existența unei singure persoane: el însuși. Acesta a fost păcatul lui.

Parabola nu va nici un efect în viața noastră dacă nu ne vedem pe noi înșine în ea exact așa cum a făcut-o Albert Schweitzer. Să nu îndrăznim să ne așezăm altundeva decât lângă omul bogat. “Dar”, veți spune, “eu nu sunt bogat!” Sunteți însă, în comparație cu cineva care are mult mai puțin decât aveți Dvs. Există întotdeauna cineva mult mai sărac decât Dvs. În timp ce luați masa, 417 oameni mor de foame în întreaga lume. Aceasta înseamnă 7 morți în fiecare minut. 417 în fiecare oră. 10.000 morți în fiecare zi. Majoritatea dintre ei copii. Ce pot însă să fac? Sunt multe lucruri pe care le puteți face. Puteți face o donație la una dintre multele agenții care asigură hrană celor flămânzi, sau să inițiați o campanie în propria Dvs. parohie, pentru a se colecta hrană pentru cei flămânzi. Putem fi suficient de conștienți pentru a fi preocupați.

Însă bogățiile nu se limitează la posesiunile materiale. Suntem bogați în iubire, în înțelegere, în simpatie, în compasiune, în iertare. Peste tot în jurul nostru – și chiar pe pragul nostru – zace o lume înfometată tocmai de aceste lucruri: iubire, înțelegere, iertare.

De multe ori suntem șocați de o sinucidere sau de o cădere nervoasă din cartierul nostru sau din parohia noastră. Deodată realizăm faptul că aici a fost o persoană care a cedat din cauza lipsei de iubire a noastre a tuturor; aici a fost o persoană care a trăit în tenebre. Și noi înșine am ocolit-o. Am simțit o oarecare teamă și stinghereală în prezența sărăciei și a amărăciunii sale. Așa că pur și simplu am împins-o într-o mai adâncă singurătate. Și nu a fost nimeni care să o iubească pentru a o scoate din izolarea și din rătăcirea sa.

Fiecare dintre noi are un Lazăr la ușa sa. Cel defavorizat, cel flămând, cel nedorit, șomerul, cel bolnav, cel întristat, cel închis în sine, cel nesigur, cel singur, cel neiubit – toți zac la ușa noastră având nevoie de iubirea lui Dumnezeu și a noastră. Au nevoie de mai mult decât fărâmiturile de la masa noastră. (...)

Pr. Anthony Coniaris www.predici.net.ro